

ПРЕДПЛАТА

на „Буковину“ разом з ілюстр. додатком „Неділя“ вносить:

на цілий рік 10 зр. — кр.
на чверть року 2 „ 50 „
„ місячно — „ 85 „
для заграниці 15 рублів або 24 франків.

Поодинокі числа по 6 кр.
в бюрі газет Л. Горовіца в Чернівцях, ул. головна ч. 17.

БУКОВИНА

ВИХОДИТЬ:

у вівторок, четвер, суботу
і неділю.

Редакція і Адміністрація
„Буковини“ знаходиться в
Чернівцях (ул. Петровича
ч. 2), куда всі дописи адре-
сувати належить. — Бюро
редакції отворене щодня
від 8. рано до 8. вечером.

ПРОВІНЦІЯ.

I.

„Довго і терпеливо дивилася провінція на політику п. Романчука і пробувала здати собі з неї справу. Та дармо мучила ся, дармо — бо п. Романчук своїм звичаєм все вижидав, аж хтось без него щось зробить, а він прийде і а г о т о в е розпоряджати ся та дипломатизувати. Втомила ся провінція і починає поволи іти собі своєю дорогою; втомив ся і п. Романчук і „вицофує ся“. Поволи гадки проясняють ся; не так сторонництва як погляди групують ся і можна надіятися, що небавом знов з'єднають ся щораз ширші круги нашої многотрадальної суспільності до спільного, свідомого цілий і средств починаня в користь народного діла“. Так писали ми в числі 51-ім *Буковини* з 18-го червня с. р.

І ось до кількох неділь діждали ся ся ми виразного доказу, що провінція „починає собі іти своєю дорогою“, не оглядаючись на Львів. Початок ігнорування центра вправді ще малий, але — судячи по тім, що він появил ся в стрийським повіті, на котрий з гордостю показували опозиціоністи з центра руского у Львові — може бути дуже важний, а

ми сподіваємо ся, що і спасенний в наслідках. В появі нової опозиційної часописи *Стрийського Голосу* в Стрию ми бачимо іменно се, о чім ми писали тому близько два місяці, що „погляди групують ся“ — в тім випадку погляди на причини нашої немочи. Аби тільки поставити розумно діагнозу нашої немочи, пізнати, хто їй передовсім винен — а вже способи скріплення найдуть ся.

Нас, що про нас опозиційне *Діло* висказувало ся завжди так неприхильно, незвичайно здивувало, що в ч. 1. *Стрийського Голосу* (опозиційного!) нашли ми так багато гадок, схожих з нашими — іменно що-до діагнозу нашої немочи. Ми писали ще 16. мая в ч. 32: „Пам'ятаймо все, що вартійша та робота, яку ми зробимо самі по селах та містах для селян і міщан, ніж робота всіх руских послів разом, яку-б они політику і не провадили“.

Ми писали в червню в ч. 50., що без сили не зможемо вимогти на правительстві нічого, що опозиція без діл мертва єсть. Ми казали в липню в ч. 63., що хоч нам після конституції все належить ся, але ми таки мусимо все собі в бороти, до чого потрібна сила, отже й загальна робота.

І ось тепер такі самі погляди нахо-

димо в *Стрийським Голосі* — значить, проясняють ся і групують ся гадки, що не допоможе ніяке наріканє на всякі ворожі системи, гнети і переслідованя з різних боків, поки ми против того не поставимо сили. Се велика річ, потрафити звернути увагу і завзятість Русинів замість на всіляких „ворогів“ — на себе. Коли Русини прийдуть до пізнаня, що передовсім они самі — найбільші свої вороги через те, що не дбають о свою силу, тоді настане зворот до лучшего. Таку думку висказували ми від давна при різних нагодах, а коли тепер чуємо її і від опозиціоністів, то з того нам не сумувати, як думають різні півгодовки, але тішити ся.

Факт, що в провінціальному місті Стрию перед самими виборами повсталася нова часопись руска народовска з місцевим характером, котра однак обіцває займатися і загально-руськими справами, не був би таким значучим, коли-б не час, в яким сей факт зложив ся, і коли-б у появі сеї часописи не бачили ми руки адвоката д-ра Олесницького, найпопулярнішого і найдіяльнішого провідника рускої опозиції. Виходить, що для стрийського повіта і для Русинів не вистарчає вже опозиційний орган п. Романчука *Діло*, треба йому ще другої часописи опо-

Маленькі фотографії

ВЕЛИКИХ ЛЮДИЙ.

— о —
(Дальше).

Праве плічко поетки підвело ся в гору, губенята склали ся усмішкою, вона мовила:

— Не розумію вас... яким чином і якої кари я-б додавала?

— Великої кари... тяжкої кари, коли-б мої рожеві надії отут з вашої волі пішли за вітром. А се стало ся-б тоді, коли-б я покинув Зьвіринець, не почувши з ваших уст ваших творів поетичних...

Проміння веселощів засяяло округи личенька поетки, а пружки губ засяяли широкою усмішкою задоволення.

Я мовив далі, спостерігши, що моя розмовниця має охоту уважно слухати — щирі річ провінціала, непоцсованого „тактом великоміської цивілізації“.

— Я певен, що ви не віднімете мені великої втіхи послухати ваших поезій, не вважаючи на те, що тепер не зима.

— Скоро мої поезії надають вам втіхи, я радо-прерадо готова прочитати їх вам... Призначте тільки час, коли ви...

— О! я!... Я по всяк час!... (перебив я її) хоч би й зараз...

У мене була надія, що вона зрозуміє мое щире бажанє слухати її поезій у... вечері і-призначить завтра чи що; а вона!...

— Так добре! — промовила вона. — Аби була у вас охота слухати, я і зараз прочитаю вам найсвіжіше... останнє слово вивела тоді, як ви в хату входили. Дуже, дуже рада буду почути думку такого... (тай не договорила: кого „такого“... може такого...) Останній мій твір, коло якого саме отее — тепер працюю, річ дуже оригінальна — мовила поетка — у нас тут мало хто зрозуміє вагу і силу того, що я примірковала... Задля оцінки його треба знаня археології взагалі і археологічної психології... Я хоч і не спеціалістка, але остання мене провадила... Раз якось роздивлюючись останки віку кам'яного — я спостерегла, що вже й тоді люде тямали і по своєму розуміли естетику... Прийшла мені охота перевірити свою думку; я взяла ся до класиків... Що то за предивні твори класиків!... От сама вже не скажу, як обгорнула мене думка написати драму або драматичну поему з життя малоголовіх другої половини першого періоду віку кам'яного та в мальовничих сценах сивої і мохом покритої давнини показати жите і сучасний побит економічний нашого народу...

— Ба, та се-ж прегеніяльнійша думка! — скрикнув я.

— Думка добра!

— Що ви кажете: „добра“ — високо геніяльна! Чого чого тільки тут не можна вимовити!! і жадна цензура, нехай хоч розседаєт ся — ні до чого не причіпиться...

Поетка сяяла... Я радів і за неї і за себе.

— Але-ж — мовила вона — самої думки мало: треба снаги та кебети, щоб і розумно і

мальовниче і по художницьки зреалізувати думку.

— Та про се нічого й на хвилину думати — перебив я.

— Не кажіть сего... Я не певна, чи спроможу ся... Та от зараз почувте і судити мете.

Вона встала, взяла зшиток в рожевих папітурках; сіла на канапку лицем до мене, присунула до мене сірнички і, прилаштувавшись читати, мовила:

— Занужу вас...

— Радо слухати му!

— Добре.

Я поставив свого циліндра на долівку, запалив папіроску і відкинувшись на спинку фотелю, притаїв дух. Вона почала читати.

Ах! як вона читала!... Здаєть ся!... Та що вже й казати!...

Вона читає... я слухаю, впливаю ся і почувую... почувую, що мене починає тягнути не на сон, а до їди... А далі коли вона прочитала монолог про паланиці, мене проняло почутє зголоднілости...

А вона все читає да читає...

Мені вже вижгаєт ся ресторан!... в ніс шибает „розбратом“; а вона все читає... Нарешті — бачу!... усю її обгорнув пафос... чую: читає вона:

„Вивіверив очи огнисті,

І захопивши ніж кремнистий

Він його в няздри багнесті“...

— От на сему саме ви й прийшли.

— Ах! Яка-ж велика шкода! Який жаль!

— Байдуже! байдуже! ви мені за те сто-

ТЕЛЕГРАМИ „БУКОВИНИ“

Петербург, 10. серпня. Російська телеграфічна агенція заперече, мов би звідний комунікат в справі болгарській був автентичний.

Відень, 10. серпня. Ц. к. телеграфічне бюро повідомляє, що вість про комунікат російський в справі болгарській одержало від телеграфічного бюро Вольфа в Берліні, котре про Росію все добре поінформоване. Надто й гр. Моренгайм, російський амбасадор в Парижі, висказав подібну гадку, як той комунікат, а й парижский „Nord“ дійшов до того самого результату.

Берлін, 10. серпня. На урочисте положене угольного каменя під пам'ятник народний для цесаря Вільгельма I-го запрошено також кн. Бісмарка. Він має ударити молотком зараз по членах німецьких династій, але перед канцлером Гогенлоге.

Білгород, 10. серпня. Тутейший бурмістр Богачевич іменованій міністром торгівлі.

Передплатників, котрі в доручуваню „Буковини“ добачать якусь неправильність або котрим не достає якого числа, просимо се зараз подавати нам до відомости. Реклямація бракуючих чисел увільнена від оплати порта.

ПОКЛАДКИ

правдивих кур браманських по 15 кр., голандських чорних з великим білим чубком по 25 кр., гудан по 25 кр., правдивих стирійських кур по 10 кр., довгої курки 30 кр., трюханів 30 кр., срібної віандотс по 50 кр., емдинських гусий-великанів по 1 зр., курят-карликів 30 кр., великих стирійських качок і качок пекінських по 20 кр., кохін-хіни по 25 кр. Мої спеціальні виховки преміовані так в Австрії як і в заграници вже 27 разів першими преміями; я розсилаю лише покладки преміованих дуже добрих зьвірат і приймаю всяку відвічальність за добре заплоджене, як і за їх прьбуте, чистоту і правдивість раси.

МАКС ПАВЛІ, Кефлях, Стирия.
(Köflach, Steiermark). 4-4

„ДНІСТЕР“

товариство взаїмних обезпечень

у Львові,

улиця Валова ч. II,

засноване на підставі концесії ц. к. міністерства справ внутрішних з дня 9. грудня 1891. р. ч. 22751, розпочало свою діяльність дня 15. н. ст. вересня 1892 р.

„Дністер“, опертий на засаді взаїмности своїх членів, обезпечає всяке майно движиме і недвижимо против шкідливого впливу вогню під найприступнійшими услівями і починає можливо найнижчі премії.

Всякі шкоди ліквідують ся і виплачують ся сейчас по пожарі.

Зголошена о уділене агенції в місцевостях, де нема агентів „Дністра“, приймають ся.

Видає і за редакцію відповідає Осип Маковей.

КНИГАРНЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА

у Львові, улица Академічна ч. 8.

продає слідуючі книжки:

	зр. кр.
Юрій Федькович. Повісті і оповідання	— 20
Михайло Старіцький. В темряві, драма	— 20
Вас. Чайченко. Твори прозаїчні ч. I. 80 кр. ч., II. 50 кр., ч. III	— 80
— Книга казок, поезії часть II.	— 60
— Під хмарним небом, поезії ч. I.	1 —
Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томи 4:50 зр., з пересилкою	5 —
— Кобзар для дітей	— 20
Мих. Коцюбинський. „Хор“, оповідане	— 10
Левенко. Пани і люди, повість	— 80
— Салдатський розрух	— 10
Герінг-Герасимович. Що то є господарність	— 20
Осип Маковей. Поезії	— 10
— „Озерма“ — новели	— 20
К. Т. Подоленко. За громаду, хроніка	— 20
Іван Франко. Жіноча неволя в руских піснях народних	— 35
— Без праці, оповідане	— 20
— Лис Микита Гетого	— 50
— Украдене щасте, драма	— 30
Уманець і Спілка. Словар російсько-український ч. I. і II. по	2 50
І. Баштовий. Українство на літератур. позвах з Московщиною	— 50
Ом. Партицький. Провідні ідеї в письмах Тар. Шевченка	— 35
Вас. Ріленко. „Івгенія в Таврії“, драма	— 30
Записки Товариства імені Шевченка ч. I., II., III., IV., V. і VI. по	1 20
Ю. Кенан. Сбір ч. I. II.	1 20
Кирило Студинський. Лірики, студія	— 20
— Пересторога	1 —
Василь Щурат. Пісня про Ролянда	— 50
Леся Українка і Макс Ставинський. Книга пісень Г. Гейне	— 80
— На крилах пісень, збірник поезій	— 60
Павло Граб. Збірник поезій ч. I.	— 20
— З чужого поля, переклади ч. I.	— 20
Др. Огоновський: История руской литературы II. 3 зр., III. ч. 1 і 2 — 4 зр., IV. 1 зр., а том I.	3 —
— Studien auf dem Gebiete der ruth. Sprache	1 50
Куліш. Шекспірові твори перекл. ч. I.	1 —
— Чорна Рада, повість	— 80
Іван Нечуй. Повістки і оповідання	— 30
— Сьвітгляд українського народа	— 30
— Кайдашева сім'я, повість	— 50
— Навіжена, повість	— 20
— Над чорним морем, повість	— 90
— Хмари, повість	1 50
— Причеда, повість	1 50
— Микола Джеря, повість	— 80
— Поміж ворогами	— 50
— Попались	— 10

СИЛА КНИЖКИ

або

О просвіті народній.
Під таким заголовком вийшла брошура в Чернівцях

написана

учителем Дарієм Пігуляком.

Ціна 25 кр., з пересилкою 27 кр. — Замовляти можна в редакції „Буковини“.

ВИЙШОВ

МОЛИТВЕННИК

виданий „Просвітою“

в народній мові, великий, обіймаючий 640 сторін друку, найповніший зі всіх таких Молитвенників.

Молитвенник сей містить в собі: I.) Молитви щоденні ранні і вечерні. II.) З Богослуженя церковного, іменно: а) з Вечерні. б) з Повечерниці малої, в) з Повечерниці великої, г) з Утрені, д) Літургія сьв. Іоана Золотоустого, е) Молитви з часі сьв. Літургії. III. Тайни покаяня і пресьв. Евхаристії. IV. Молитви для різного віку, стану і в різних потребах V. Молитви в часі великого посту. VI. Молитви на празники а) Господські, б) Богородичні, в) Сьвятих VII.) Молитви сполучені з відпустами, VIII.) Акафист до а) Ісуса Христа, б) Пресьв. Богородиці в) сьв. Отця Николая. IX.) Молебен до пресьв. Богородиці. X.) Тропарі, кондаки, богородичні і прокимени а) недільні, б) щоденні, в) на празники Господські, Богородичні і Сьвятих, г) на деякі потреби. XI.) Коляди і пньші пісні церковні. XII.) Місядослов цілого року.

Сей молитвенник дістати можна в канцелярії товариства „Просвіта“ і в книгарні Ставропигійській і перепл. заведеню Мих. Спожарского по таких цінах:

- 1) Молитвенник брошурований — зр. 70 кр.
- 2) оправлений на-пів в нолотно з одвітними відтисками — „ 90 „
- 3) оправлений ціло в нолотно з золоченнями і відтисками 1 „ 10 „
- 4) оправлений як під 3) з додатком золочених берегів 1 „ 30 „
- 5) оправлений на-пів в шкіру з золоченнями і відтисками 1 „ 10 „
- 6) оправлений ціло в шкіру з золоченнями і відтисками 1 „ 60 „
- 7) оправлений як під 6) з додатком золотих берегів 1 „ 80 „

Замовляючи поодинокі Молитвенники звольте присилати на оплату почти 20 кр.

Альбум заслужених Русинів.

Ціна 70 кр.

ЛІТЕРАТУРНЕ ТОВАРИСТВО „РУСКА БЕСІДА“

в Чернівцях,

улиця Петровица число 2,

мас на складі:

„Ілюстровану Бібліотеку“

для молодіжи, міщан і селян, редаговану Омеляном Поповичем

року 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894., по 1 ал. 20 кр. за рочник, а вс. 9 ра-лом за 9 зр.

3 пересилкою поштовою 9 зр. 30 кр.

Чума горілчана.

Сумна історія для перестороги і науки бідним і богатим, старим і молодим переповніла і тверезим руским читальникам присьвятив Омелян Попович. Книжка ся має 80 сторін і коштує 20 кр., поштою 25 кр.

ПРАВДА

ВІСТНИК

політики, науки і письменства, виходить двічі в місяць по ціні на рік 4 зр. пів року 2 зр., на чверть року 1 зр.

У Львові, улица Академічна, ч. 8.

З друкар і Г. Чопа.